

omsætte fremmede Varer i vort Lands Maal og Vægt, medens Smaahandlerne navnlig i Overgangstiden faa et tredobbelt Arbejde. Man tænke sig, at en Grosserer faar en Sending Menbære fra England. Denne er selvfølgelig købt efter engelsk Maal. Grosseren sælger den til en Købmand efter samme Maal. Købmanden bliver saa nødt til at omsætte Varen baade i Metermaal og i Menmaal med Beregning af Priser i begge Maal. Det synes dog altfor urimeligt at paalægge de mange et saadant Arbejde for de saas Bekvemmeligheds Skyld.

Man har sagt, at naar man gjorde Overgangstiden kort, saa vilde Befolkningen let komme ind i det nye System, fordi det skal udmærke sig ved sin Simpelt og Letfattelighed, navnlig i Forhold til vor nu gældende Maal og Vægt. Denne Betragtning grunder sig efter Mindretallets Overbevisning paa en stor Vildfarelse, hvilken Overbevisning Erfaringen klarlig synes at stadfæste. Vi have nemlig nu i 30 Aar ifølge Lov af 19de Februar 1861 haft vor nuværende Handelsvægt, som jo har dette tilfælles med Meterstytemet, at den grunder sig paa Tildelingen. Og til Trods for, at vi i dette Tidsrum ikke have lært nogen anden Vægt at kende i vore Skoler eller have haft nogen anden lovlig Vægt at handle efter, saa handles der endnu i meget store Dele af Befolkningen Mand og Mand imellem efter den Vægt, der blev affattet 1861. Men naar dette er Tilfældet, som det bitterligt er, hvorledes tænker man sig saa Muligheden af, at det nu foreslaaede skal vinde let og hurtigt Indgang? Gne de foreslaaede vildfremmede nye Benævnelser paa Enhederne for Maal og Vægt ville gøre det umuligt for Menigmand gennem lange Tider at

blive kendt end sige fortrolig med det nye System. Mindretallet anser det for meget tvivlsomt, at det nogenfinde vil lykkes at bibringe den Del af Folket, som ikke kender noget andet Sprog end sit Modersmaal, Forstøllen paa saadanne Udtryk som Dekaliter og Deciliter, og det uagtet den ene betegner en Størrelse, der er hundrede Gange større end den anden.

Heller ikke bør det overses, at selv om man vedtager nærværende Lovforslag, saa slipper Befolkningen ikke derved alt det tilvante og overleberede. Man kan ikke derfor gaa over til at indøve den opvoksende Slægt i Decimalregning og ikke i andet. Vi beholde saaledes blandt andet vor Hartornsinddeling, der som bekendt kun er delelig med fire. Dette vil nødvendigøre, at blandt andre alle vore Sogneraad for Kommunaligningens Skyld ville være nødt til vedblivende at have Rendskab til vor nuværende almindelige Brøktregning. Hvor man saa, hvad der finder Sted mange Steder, paaligner Naturalhjelper til Kommunen, vil Udregningen af Paaligningen blive meget vanskeliggere, end den nu er.

Naar dertil komme de meget betydelige Pengesudgifter, der ville medgaa til Anskaffelsen af de nye Maale- og Vejeredstaber, saa kan Mindretallet ikke tilraade at fremme Forslaget.

Ændringsforslag.

Af Boesen, Fussing, Harald Hansen, W. Petersen, Rosenørn og Tuxen.

Til § 4.

Sidste Stykke, 1ste Linie efter „original Patning“ indskydes: „eller Tildannelse“.

Boesen.	Fussing.	Harald Hansen.	R. Førgensen.	Lunn.
Ovesen.	W. Petersen.	Rosenørn.	Tuxen,	Formand og Ordfører.